

DECYZJA

Na podstawie art. 1, art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (j.t. Dz. U. z 2022 poz. 140), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 roku poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Pionki z dnia 22 sierpnia 2024 roku znak: GPO.6822.5.2024

Starosta Radomski

orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie nieruchomości, położonych w obrębie geodezyjnym Jedlnia, gmina Pionki, powiat radomski, województwo mazowieckie, oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr:

- 581 o powierzchni 0.1663 ha
- 582 o powierzchni 0.2598 ha
- 586 o powierzchni 1.0715 ha
- 587 o powierzchni 0.3755 ha
- 588 o powierzchni 0.6420 ha
- 593 o powierzchni 0.2698 ha
- 595 o powierzchni 0.1717 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 sierpnia 2024 roku znak: GPO.6822.5.2024, Wójt Gminy Pionki zwrócił się do tutejszego Starostwa, na podstawie art. 1 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, o ustalenie w drodze decyzji administracyjnej, iż ww. nieruchomości gruntowe, sklasyfikowane jako drogi, stanowią mienie gromadzkie.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalono:

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2022 roku poz. 140).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Przepis ten nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli – co stanowi art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Mając powyższe na względzie, istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był zatem jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość ta należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie

zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie - rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady - rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09).

W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111. Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Mając na względzie powyższe, dla oceny czy przedmiotowa nieruchomości stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy jej wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazana na cele publiczne lub społeczne i stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomości ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia czy przedmiotowa nieruchomości stanowiła, przed dniem 5 lipca 1963 roku, mienie gromadzkie - wykorzystując zgodnie z art. 75 KPA dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak: dokumenty, zeznania świadków.

Z zaświadczenia z dnia 25 września 2024 roku znak: GKN-IV.6621.2.1001.2024, wydanego z upoważnienia Starosty Radomskiego, przez podinspektora w Wydziale GKKiN Filia w Pionkach wynika:

- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, prowadzonymi dla obrębu Jedlnia gmina Pionki, według stanu na dzień 10.04.1961 roku do 14.01.1992 roku przedmiotowe działki oznaczone były jako drogi - działka nr 581 o powierzchni 0.17 ha, działka nr 582 o powierzchni 0.26 ha, działka nr 586 o powierzchni 1.10 ha, działka nr 587 o powierzchni 0.37 ha, działka nr 588 o powierzchni 0.65 ha, działka nr 593 o powierzchni 0.24 ha, działka nr 595 o powierzchni 0.17 ha, podmiot władający „Drogi”,
- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, prowadzonymi dla obrębu Jedlnia gmina Pionki, według stanu na dzień 15.01.1992 r., przedmiotowe działki oznaczone były jako drogi - działka nr 586 o powierzchni 1.10 ha, działka nr 587 o powierzchni 0.37 ha, działka nr 588 o powierzchni 0.65 ha, działka nr 593 o powierzchni 0.24 ha, działka nr 595 o powierzchni 0.17 ha, podmiot władający Urząd Gminy.

Nieruchomości objęte przedmiotowym postępowaniem nie mają nadal uregulowanego stanu prawnego, widniejący obecnie w rejestrze ewidencji gruntów zapis potwierdza władanie na zasadach posiadania samoistnego na rzecz Gminy Pionki. Zmiana powierzchni przedmiotowych działek nastąpiła na skutek modernizacji ewidencji gruntów, zgodnie z operatem zarejestrowanym pod numerem 1575-24/05.

Wójt Gminy Pionki we wniosku z dnia 22 sierpnia 2024 roku znak: GPO.6822.5.2024 wskazał, iż objęte przedmiotowym postępowaniem działki stanowią drogi. W rejestrze gruntów i budynków działki posiadają użytek gruntowy „dr” – co potwierdza, iż grunt ten ze względu na faktyczny sposób użytkowania został zaliczony do kategorii dróg. Jako podmiot ewidencyjny aktualnie w rejestrze gruntów widnieje Gmina Pionki, jako posiadacz samoistny

Natomiast w rejestrze gruntów z 1961 roku, założonym dla wsi Jedlnia pod poz. 196 jako podmiot władający przedmiotowymi działkami wpisano Drogi.

Jak podaje Wójt Gminy Pionki, przedmiotowe tereny należały do gromady Jedlnia, wykazanej w Rozporządzeniu Wojewody Kieleckiego z dnia 4 listopada 1933 roku, o podziale obszaru gmin wiejskich w powiatach: częstochowskim, koneckim, kozienickim, miechowskim, opoczyńskim, radomskim i zawierciańskim, w województwie kieleckim, na gromady (Dziennik Urzędowy Woj. Kieleckiego nr 29 z 1933 r.).

Z relacji mieszkańców miejscowości Jedlnia wynika, że działki będące przedmiotem niniejszego wniosku „od kiedy sięgają pamięcią” stanowiły mienie wspólne gromady Jedlnia i użytkowane były jako powszechnie dostępne drogi dojazdowe do pól, łąk, którymi również prowadzono bydło na pastwisko. Po zniesieniu gromad, a przed dniem 5 lipca 1963 roku, drogi te nadal były wykorzystywane przez wszystkich mieszkańców wsi i stanowiły dobro wspólne. Mieszkańcy zamieszkujący w tej miejscowości od lat 30-tych i 40-tych XX wieku nie przypominają sobie by kiedykolwiek ww. nieruchomości były wykorzystywane w inny sposób. Drogi do dnia dzisiejszego są traktowane przez mieszkańców wsi jako dobro wspólne. Wskazane we wniosku drogi zlokalizowane na działkach będących przedmiotem niniejszego wniosku funkcjonowały jeszcze przed 1954 rokiem, służąc ogółowi mieszkańców wsi jako dojazd do pól, łąk, lasów. Po zniesieniu gromad, a przed dniem 5 lipca 1963 roku, nadal były wykorzystywane przez wszystkich mieszkańców i stanowiły dobro wspólne.

Z załączonych do wniosku z dnia 22 sierpnia 2024 roku znak: GPO.6822.5.2024 oświadczeń świadków, zamieszkałych w miejscowości Jedlnia od lat 30-tych i 40-tych ubiegłego wieku wynika, iż nieruchomości oznaczone w ewidencji gruntów jako działki nr 581, nr 582, nr 586, nr 587, nr 588, nr 593 i nr 595, położone w obrębie Jedlnia, gmina Pionki, od kilkudziesięciu lat uznawane są jako tereny publiczne. Na przedmiotowych działkach zlokalizowane są drogi dojazdowe, z których korzystają zarówno mieszkańcy wsi Jedlnia, jak również mieszkańcy sąsiednich miejscowości. Odkąd świadkowie pamiętają grunty te służyły mieszkańcom jako drogi, którymi mieszkańcy wsi dojeżdżali do pól, łąk, lasów, czy też prowadzili bydło na pastwisko. Prawo do korzystania z tych gruntów mieli również mieszkańcy wsi sąsiednich, którzy korzystali z tych dróg jako ogólnodostępnego połączenia komunikacyjnego. Świadkowie nie przypominają sobie czasów, by grunty te były przedmiotem jakichkolwiek sporów i by ktoś rościł sobie do nich jakieś prawa. Przedmiotowe działki do 1954 roku, tj. do czasu reformy i zniesienia gromad jako jednostki posiadającej osobowość prawną, stanowiły mienie gromady Jedlnia wieś. Po zniesieniu gromad, a przed dniem 5 lipca 1963 roku drogi te nadal były w powszechnym korzystaniu wszystkich mieszkańców wsi i stanowiły dobro wspólne.

Materiał dowodowy dokumentujący przedmiotową sprawę potwierdza, iż działki objęte przedmiotowym wnioskiem, stanowiły mienie gromady Jedlnia, już przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, a przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie wykorzystywane wspólnie przez mieszkańców. Objęte wnioskiem działki, służąc jako drogi, stanowiły nieruchomości o charakterze publicznym i społecznym. Analiza zebranego materiału dowodowego wykazała zatem, iż spełniają wymogi ustawowe do uznania za mienie gromadzkie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zawiadomieniem z dnia 3 października 2024 roku poinformowano Wójta Gminy Pionki oraz sołtysa sołectwa Jedlnia, o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Strony nie skorzystały z tej możliwości we wskazanym terminie.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Mazowieckiego, za pośrednictwem Starosty Radomskiego, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Pionki
z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy
na okres 14 dni oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji
Publicznej gminy
2. Sołtys sołectwa Jedlnia – Pani Barbara Błazik
z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
w sposób zwyczajowo przyjęty
3. a/a – GKN-III.6824.12.2024
z obowiązkiem wywieszenia na tablicy ogłoszeń
Starostwa na okres 14 dni, zamieszczenia w Biuletynie Informacji
Publicznej powiatu oraz w prasie lokalnej

